

Arrest

**nr. 179 936 van 21 december 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 13 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 8 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of

bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name problemen omwille van zijn betrokkenheid en die van zijn familie bij de Bangladesh Nationalist Party waardoor hij problemen zou hebben met de Awami League.

In het kader van zijn eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 26 juni 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker zijn identiteit niet aantoonde, er getwijfeld wordt aan de authenticiteit van de door hem neergelegde documenten en omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. De Raad bevestigt deze beslissing in zijn arrest nr. 89 858 van 16 oktober 2012.

Van zijn tweede asielaanvraag nam verzoeker vrijwillig afstand op 26 november 2014

Verzoekers derde asielaanvraag werd door de commissaris-generaal op 24 mei 2016 afgesloten met een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat hij geen enkel nieuw element aanbracht dat de kans op erkenning als vluchteling of de toekenning van de status van subsidiaire bescherming aanzienlijk groter maakt gelet op het feit dat verzoeker zich nog steeds baseerde op reeds eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen en hij documenten voorlegt van de beweeerde feiten die zich in het verlengde van zijn initiële problemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: een verklaring van verwantschap met zijn vader en de vertaling daarvan naar het Engels, twee vonnissen van de rechtbank en de vertaling daarvan naar het Engels, een First Information Report en de vertaling daarvan naar het Engels, een charge sheet van een zaak tegen zijn familie en de vertaling daarvan naar het Engels,

vier foto's en een treinticket Bologna-Innsbruck.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de

individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.1. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

4.2. Zo merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker nog steeds geen enkel identiteitsstuk neerlegt ter staving van zijn beweerde identiteit.

Verder wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat de documenten die verzoeker voorlegt over zaken die tegen hem zouden ingediend zijn allerm minst overtuigen: "Ten eerste verwijst het CGVS naar informatie waaruit blijkt dat in Bangladesh gemakkelijk, eventueel via corruptie, valse en/of vervalste documenten kunnen worden verkregen, waaronder ook kranten (zie blauwe map, document 1). Aldus is de bewijswaarde van Bengaalse documenten reeds relatief. Ten tweede voldoen de juridische documenten die u voorlegt niet aan de vormvereisten. Zo ontbreken de nodige stempels (of paraffen) van de beampten op de documenten, die volgens toegevoegde informatie nochtans op elke pagina van officiële rechtbankdocumenten horen te staan (zie blauwe map, document 2). Ook ontbreken er (verschillende van) de vier of vijf (naargelang het geval) data waarop de officiële beampten van het Copying Department zich van hun respectievelijke taken gekwet hebben en volgens toegevoegde informatie zouden aangebracht moeten worden volgens de geëigende procedures (zie blauwe map, document 3), op verschillende bladzijden. Opmerkelijk in dit verband is tevens dat de data die wel vermeld staan, telkens op de eerste pagina in bangla cijfers genoteerd staan, en verder steeds in westerse cijfers. Verder staat er ook Engelse term in de documenten (zoals "P.W.2"), wat volgens toegevoegde informatie onmogelijk is bij officiële kopijen (zie blauwe map, document 4). Ten derde legt u ook kopie voor van een First Information Report en een charge sheet. Het betreft hier dus slechts kopijen, dewelke een zeer geringe bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te vervalsen zijn mits het nodige knip- en plakwerk. Verder dateren deze document van 2014 (of zelfs eerder). U had deze dus veel eerder kunnen voorleggen of op zijn minst laten vertalen, zeker gezien de ernst van uw beweerde problemen. Ten vierde is het bijzonder opmerkelijk dat er dan echter nergens een order sheet bijzit. Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat dit laatste document het belangrijkste is in een criminal procedure (zie blauwe map, document 5). Ten vijfde dient opgemerkt dat enkele van deze zaken helemaal niet over u persoonlijk zouden gaan en enkele van de documenten u dan ook helemaal niet persoonlijk vermelden. Ten slotte legde u nog enkele foto's neer waarop u staat met een man die volgens u leider van de BNP-afdeling van Saudi-Arabië is. Hieruit valt echter niet af te leiden waar, wanneer en in welke omstandigheden deze genomen werden. Evenmin zeggen ze iets over uw problemen of kunnen ze uw politieke engagement aantonen. Bovendien werden uw politieke activiteiten al in het kader van uw eerste asielaanvraag weinig geloofwaardig bevonden."

Tot slot besluit de commissaris-generaal dat, rekening houdend met alle relevante feiten in verband met zijn land van herkomst, met alle door hem afgelegde verklaringen en de door hem overgelegde stukken, dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar zijn land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

4.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Zo verzoeker voorhoudt dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet blijkt dat er op de certified copy verschillende data zouden moeten staan, leest de Raad in de in het administratief dossier toegevoegde informatie dat elke pagina van een certified copie een stempel (of minstens de paraffen) moet bevatten van de drie beampten die bevoegd zijn voor de vervaardiging ervan; de laatste pagina zal altijd de stempels van deze beampten bevatten want de paraffen volstaan daar niet (COI Focus "Bangladesh: Stempels op een certified copy" d.d. 14 november 2013). In casu ontbreken de nodige stempels (of paraffen) van de beampten op de documenten. Verzoeker betwist deze vaststelling

niet. Dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat er ook verschillende data op moeten staan, doet aan voorgaande geen afbreuk.

Waar verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal er voor gekozen heeft om geen bijkomend "grondig verhoor" af te leggen, wijst de Raad er op dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige asielaanvraag werd gehoord omtrent de door hem neergelegde documenten. De beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De commissaris-generaal kan conform artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet, afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de wet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen (cf. Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen).

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 oktober 2016, voert verzoekende partij aan dat zij het niet eens kan zijn met de bestreden beslissing en de beschikking omdat de stukken die zij heeft ingediend haar vrees aantonen. Verzoekende partij wijst

erop dat het commissaris-generaal een cirkelredenering maakt: wanneer zij geen stukken indient, wordt haar asielaanvraag geweigerd omdat zij haar vrees niet aantoont; dient zij daarna stukken in dan wordt haar asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan de stukken, terwijl de stukken die zij indient wel degelijk aantonen dat haar relaas correct is.

Verzoekende partij oppert op algemene wijze dat de stukken die zij indient wel degelijk haar vrees aantonen en aantonen dat haar relaas correct is, doch zij ontkracht, noch weerlegt hetgeen in de bestreden beslissing en de beschikking d.d. 7 oktober 2016 *in concreto* omtrent de door haar in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten wordt vastgesteld: *“Zo verzoeker voorhoudt dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet blijkt dat er op de certified copy verschillende data zouden moeten staan, leest de Raad in de in het administratief dossier toegevoegde informatie dat elke pagina van een certified copie een stempel (of minstens de paraffen) moet bevatten van de drie beamten die bevoegd zijn voor de vervaardiging ervan; de laatste pagina zal altijd de stempels van deze beamten bevatten want de paraffen volstaan daar niet (COI Focus “Bangladesh: Stempels op een certified copy” d.d. 14 november 2013). In casu ontbreken de nodige stempels (of paraffen) van de beamten op de documenten. Verzoeker betwist deze vaststelling niet. Dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat er ook verschillende data op moeten staan, doet aan voorgaande geen afbreuk.”*

De Raad wijst verzoekende partij, die tot op heden nog steeds geen identiteitsdocument neerlegt ter staving van haar beweerde identiteit zodat bovendien niet eens kan worden nagegaan of de door haar neergelegde documenten daadwerkelijk wel betrekking hebben op haar persoon, er ook op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zo blijkt uit ‘s Raads arrest nr. 89 858 van 16 oktober 2012 waarin in het kader van verzoekende partij haar eerste asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, waarin zij tot op heden volhardt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Verzoekende partij beperkt zich aldus louter tot zeer algemene beweringen en kritiek, als zou de commissaris-generaal een cirkelredenering maken, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 7 oktober 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS